FASİKÜL 48 – SAYFA 1

Çeviri: Anita Tatlıer

DEVAMLILIK

Nedim Veysel İlkin
(Basın Genel Müdürü)

Geçmişte okuyucuları tarafından son derece takdir edilen ve aranan bir dergi olan Kemalist Türkiye, ülkemizin anlık sonuçlarından korunduğu fakat sarsıntısını büyük ölçüde hissettiği yeni dünya savaşının getirdiği sayısız zorluklardan sonra, yayın hayatına geçici olarak ara verdi. Buna rağmen yokluğu, kendisini samimi bir saygıyla kucaklayan dostları ve kendisine alışmış kişilerin dünyasında göze çarpmakta gecikmedi. Aynı şekilde, Basın Bölümü sıklıkla, hatta bazen çok uzak ülkelerden gelen, bunun yeniden yayınlanması olasılığı hakkında bilgi taleplerine konu oldu, bunlar göz önünde bulundurmamız gereken memnun edici işaretlerdi. Gerçekten de savaş bitmişti; fakat ne yazık ki geride yorgun, ezilmiş, yıkık dökük bir dünya bırakmıştı; bunun önüne geçilemez sonuçları ve öngörülemez yankıları, halkların kaderi ve kişilerin yaşamı üstünde ağır biçimde varlığını hissettirmeye devam edecek. Felakete uğramış ve parçalanmış Avrupa'da ateşkesin imzalanmasından beri iki yılı aşkın süre geçti. Dünyanın yaslı halklarının, tıpkı teknelerinin kayalarda batmasından sonra kurtulanlar gibi, keder, melankoli ve sevinçle karışık gün doğumuna tanıklık ettiği, "G" gününden sonra iki yılı aşkın zaman geçti. Fakat iki büyük felaketin olaylarıyla büyük bir sınamadan geçmiş ve savaşa alışmış bu insanlar coşkuyla olmasa bile en azından iyimserlikle yeniden nefes alabileceklerine ve yaşamdaki umutlarının yeniden doğabileceğine inandılar. Bu yıllar bazıları için büyük hayal kırıklıkları ve diğerleri için de umutsuzlukla dolu geçti.

Buna rağmen, halkların fiziksel varlığı ve ekonomik yapısı söz konusu olayların baskısı ve bunların kaçınılmaz biçimde ağır sonuçlarından her ne denli kaçamazsa da, entelektüel ve yaratıcı insan, kendi gelenek ve özgürlüklerini terk etmeye boyun eğmek istemedi. Sağlam biçimde kurulmuş sosyal alanı ve entelektüel mirası kendisine hala, eskinin ışığıyla dolu yeni bir ufuk ve canlanmış, istikrarlı bir yaşam olanağını keşfetmek amacıyla verimli çabalar harcaması için olanak sağlar. İşte bu şekilde, iyi niyetli halklar kendi sosyal ve ekonomik güçlüklerinden bağımsız ve manevi acılarına ve ulusal kaygılarına rağmen, karşılıklı anlayış ve uluslararası yakınlaşma yoluna cesaretle girmeye başlarlar.

Kültürel faaliyet hakkında bilgi talepleri birbirini izliyor. Ulusların ortak mirası konulu konferanslar, uluslararası kongreler toplanıyor. Festivaller, fuarlar, sergiler neredeyse her yerde düzenleniyor. Kitaplar, dergiler eskiden olduğu gibi yayılmaya

başlıyor. Bunlar insan zekasının faaliyetlerinin tasarlanmaya, oluşmaya başladığına dair ön işaretleridir.

Böylece, bu bahtsız savaş sonrası dönemin sunduğu her türlü değişkenlik ve kararsızlığa rağmen, “Kemalist Türkiye” ki ismini yeniden doğmuş bir halkın yapıcı ruhuna ve Büyük Atatürk’e borçludur, itiraf edelim, hala tereddüt içinde çizilen bu harekete karşı ilgisiz kalamazdı ve şimdi doğmak üzere olan dünyaya kendi katkısını getirmeyi arzuluyor.

İşte bu koşullar altında “Kemalist Türkiye” eski okuyucuları, eski ve sadık dostlarıyla yeniden buluşacaktır.

Bu zor görevi yerine getirirken, “Kemalist Türkiye”, bu fırsatta yeniden bunu belirtelim, uzun geleneğinin kendisine sunduğu güzel bir örneği izleyecktir. Gerçeğin hizmetinde olacaktır.